

Nr 515

Av herr Larsson, Thorsten, m. fl., om höjning av beloppet för den skattefria kapitalinkomsten.

(Lika lydande med motion nr 626 i Andra kammaren)

I årets finansplan konstateras att den privata konsumtionen ökat med inemot 4 % under 1965 trots att de reallt disponibla inkomsterna mellan 1964 och 1965 ökat med endast ca 2 %. En viss ackumulering av likvida medel kan ha ägt rum 1964, men det förefaller ändå sannolikt att hushållens genomsnittliga sparkvot minskat. Det är en utveckling som måste ses med oro. För att inte än mer försämra den samhällsekonomiska balansen måste konsumtionen begränsas.

Enligt 1965 års långtidsutredning kräver anspråken på varor och tjänster per år under de närmaste fem åren en årlig produktionsökning med 5,2 %. Mot dessa beräkningar står en från produktionssynpunkt möjlig ökning av bruttonationalprodukten med 4,2 % per år 1965—1970. Långtidsutredningen ställer ett par frågor som i det här sammanhanget förtjänar att upprepas: »Vilken dämpning av den privata konsumtionen är möjlig med hänsyn till väntad lönebildning och gjorda pensionsutfästelser? Hålls konsumtionen — både den privata och den offentliga — och investeringarna inom de ramar som bestäms av sparbenägenhet och möjlighet till beskattning?»

Med minskad tillgång på arbetskraft och en allt mindre arbetskraftsreserv finns det anledning anta att kapitalinsatserna kommer att öka, möjligen i påskyndat tempo i likhet med perioden 1960—1965. Allt talar för att ett ökat sparande blir nödvändigt, om vi skall kunna räkna med ett fortsatt ekonomiskt framåtskridande som hittills. Den allt hårdare internationella konkurrensen fordrar också en ökande och omfattande investeringsverksamhet för att våra näringar skall kunna hävda sig. De inhemska kraven på ökat bostadsbyggande och mera resurser för sjukvård och utbildning m. m. måste också tillgodoses.

Den ständiga penningvärdeförsämringen har en avskräckande effekt på det traditionella sparandet i bankerna. Därför är det särskilt nödvändigt att sparstimulerande åtgärder vidtages speciellt för småspararna. Lönsparendets framgångar är ett exempel på att åtgärder inom detta område ger resultat.

En sådan stimulans innebär utan tvekan en höjning av det skattefria beloppet för inkomst av kapital. För närvarande är detta 400 kr. för ensamstående och 800 för makar gemensamt. Dessa avdrag har varit gällande sedan 1962 års taxering.

Med en höjning av det skattefria beloppet till 600 kr. för ensamstående och 1 200 kr. för makar gemensamt skulle ett kapital av ungefär 12 000 kr. respektive 24 000 kr. befrias från skatt på inkomst av kapital med ett ränteläge på exempelvis 5 %.

Mot bakgrund av såväl inkomst- som prisutveckling under den tid de nuvarande avdragen gällt och angelägenheten av en stimulans av sparandet inom beskattningens ram torde en ändring nu vara befogad.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs,

att riksdagen måtte besluta att höja avdragsbeloppet för inkomst av kapital med 200 kr. för ensamstående och med 400 kr. för makar gemensamt samt på grund härav antaga följande

Förslag

till

lag angående ändring av 39 § 3 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Härigenom förordnas, att 39 § 3 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) skall erhålla följande ändrade lydelse.

3 m o m. Fysisk person, som haft intäkt varom i 38 § 1 mom. förmåles, äger, där bruttointäkten överstiger sammanlagda beloppet av de i 1 mom. avsedda kostnaderna, utöver avdrag för dessa kostnader åtnjuta extra avdrag med 600 kronor. Har den skatteskyldige under beskattningsåret varit gift och levt tillsammans med andra maken, må nu avsett avdrag för dem båda gemensamt åtnjutas med 1 200 kronor. I intet fall må dock skattskyldig åtnjuta extra avdrag med högre belopp än som svarar mot skillnaden mellan bruttointäkten och summan av de i 1 mom. avsedda kostnaderna.

(Se vidare anvisningarna.)

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling; dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om 1966 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1966 eller tidigare år.

Stockholm den 26 januari 1966

Thorsten Larsson

Ivan Svanström

Torsten Andersson

Nils Theodor Larsson
